

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδούμενη κατὰ Πλορασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 46.
Προπληρωτέα καθ' ἔξαμηνιαν.

$\Phi_1 \circ \varphi_{\alpha} = \varphi_{\beta} \circ \Phi_1$

Θέλετε μαῡ ἐπιτρέψει φίλατας νὰ ἀνακράξω
ώς δὲ Κολόσσος, γῆν ὁρῶ. Ἡ ἀπάντησίς
Σας φίλε μήτε πάρεσχε τὴν εὐχαριστησιν ὅτι
δὲν ἔκπιστα μέχρι τοῦδε εἰς μάτην· Ἰδού
εἰς προσῆλυτος εἶπα καὶ τοῦτο μηδὲ ἀρκεῖ.
Ἀλλὰ νὰ εὐνοεῖμεθα, δχγι εἰς προσῆλυτος ὑπὸ^{τοῦ}
τὴν ἐπαφὴν τῶν κοινῶν, οὐδέται τοιοῦται εἶναι οἱ
πλεῖστοι παραγόμενοι, ἀλλὰ προσῆλυτος ὑπὸ^{τοῦ}
πηγῆ ἐποψία τῆς αφειρώσεως, δλίγων στιγμῶν
ποτε γενεθεῖται τῶν κοινῶν, προσῆλυτος ὑπὸ^{τοῦ}
τὴν ἐπαφὴν τῆς φετοῦ θάρρους φυγῆτησεως αὐτῶν· Δέξου λοιπὸν, φίλε, τὸν ἀδελφῷκόν μιν
ἐπὶ τούτῳ ἀστασκόν, οὐδεμῶς δὲ ἀμφιβάλλω
ὅτι δὲν θέλεις ταχέως ἀποθαρρυνθῆ. Ηρέπει
νὰ εξυπνήσωμεν τέλος πάντων, πρέπει νὰ ἀ-
ποτείναμέων τὸν καταλαβόντα ἡμᾶς λήθαρ-
γον. Πρέπει νὰ δεῖξωμεν ἀνδρικὸν ἐνδιαφέρον
περὶ τοῦ πεπονισμοῦ τῆς εὐνικῆς ἡμῶν κα-
ταστάσεως, εἰς τοικώδεις καὶ εὐαγγειωτάσεις.
Τίνει περίερχον ἀπειδεῖς ἀπεργούμενοθητισμονί; Οἱ
πάντες ὅμοιογενεῖς, νοῦσοι δι' φόροι αἵτες ὑπε-
ρῆρχαν τὴν κεραλήν μας, οὐ πάντες ὅμοιο-
γενεῖς, οὐτὶ οὐτοὶ κλέπτονται· η σταταλῶν-
ται, καὶ ὅμως τὰ πάντα τρέχουσι τὸν δρό-
μον τῶν ὡς ἔαν ἐγένετο τι φυσικὸν καὶ δί-
καιογ. Δένεν ἐννοοῦμεν δὲ τὸ φόρος πρῶτον πρέ-
πει νὰ ἡχεῖσθος δι' ὅλους, καὶ δευτερον δὲ τὶ
πρέπει νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ βαλάντιον τοῦ
φορέλαγχουμένου. Καὶ ἐπιστρέψει ἀληθῶς δταν
γίνεται γρῆσις αὐτοῦ λογική πρὸς συγκοινω-
νίαν, πρὸς ἀσφάλειαν καὶ τάξιν, δταν δὲ αὐ-
τοῦ λαμβάνεται ἔγκαιρος πρόνοια πρὸς ἐκ-
πλήρωσιν τῶν εὐνικῶν ἀναγκῶν. Οἱ πάντες
ὅμοιογενεῖς δὲν οὐδὲν τούτων λαμβάνει χώ-
ραν, καὶ ὅμως εὐχαριστούμεθα εἰς τὴν κατά-
ἀραιάς φαλαγκας θρηγησιν τῇδε δύνητράς μας
ἀληθῶς καταστάσεως καὶ δὲν δυνάγομεν τὰ
επραβά μας νὰ ίδωμεν δὲ ἔχομεν τὸ καθῆ-
κον, ὡς συνταγματικοὶ πολῖται, νὰ φροντίζω-
μενοι περὶ τῶν κοινῶν, ἔχομεν δὲ καὶ τὴν δύ-
ναμιν τοῦ μήτη ἐπιτρέπωμεν τὴν παράτασιν κα-
ταστάσεως, ἀλλήθευτές δὲ οἰθονόταν.

Διὰ τοῦτο ἔγω ἐνομίσα, ὅτι ἐδύναμεθ νὰ
ἐπιτυχωμεν τὸ τοιοῦτον διὰ τῆς συγκεντρώ-
σεως τῶν διεσπαρμένων στοιχείων τῆς ἀλη-
θοῦς κατανοήσεως τῶν δικαιωμάτων καὶ κα-
θηκόντων τοῦ πολίτου. Εἶναι πάμπολλοι οἵτι-
νες ἀνομολογοῦσιν ὅτι δὲν πηγαίνομεν καλῶ,
εὐκταῖον, εἴπα, καὶ συντελεστικὸν θὰ γῆτο ἐὰν
·ἐδύνατό τις νὰ συγκεντρώσῃ τούτους. ‘Η
συγκέντρωσις εἶναι ἀληθῶς μία δύναμις, ἡ δὲ
δύναμις χορηγεῖ τὸ θάρρος, καὶ χρειάζεται οὐ
μικρὸν θάρρος διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τις τὴν

τακλύσασαν ἡμᾶς φρυλότητα. Ἡζέρεις
λιτατε, ὅποιον θάρρος χρειαζόμεθα σήμερον;
‘Ως πολίτης πᾶς τις εὑρίσκεται καθ' ἔκαστην
σχέσιν πρὸς τὰς διαφόρους τοῦ τόπου ἀρ-
ιζ. ‘Τι ποθέσατε ὅτι αὗται περεκτρέπονται, ὑ-
θέσατε, ὅτι φρτιάζουσι. Μικρὸν νεμίσετε
οἵρρες ἀπαιτεῖται νὰ εἰπης πρὸς μὲν τὸν Νο-
ργην ὅτι εἶναι μητρος, πρὸς δὲ τὸν Εἰσαγ-
λέα ὅτι δὲν ὁρεῖται οὐ προστατεῦῃ τοὺς κλέ-
ας καὶ ζωοκλέπτας καὶ ἐν γένει τὸ ἔγ-
ημα, πρὸς δὲ τὸν Νομομηχανικὸν ὅτι δὲν
ωνται εἰ δρόμοι μὲ σαβσύρα, καὶ πρὸς τὸν
αστικὸν Ἀστυνόμον ὅτι δρειλει νὰ πριλαμ-
νη τὰ ἔγκληματα; Καὶ ἀκόμη παραπάνω
ὑπέσατε ὅτι ἡ κεντρικὴ Κυβέρνησις σπατα-
τὸν ἔθνικὸν πλοῦτον ἐν οὐδένωντι, ὑπο-
τατε ὅτι ἐκπίπτουσα τῆς θέσεώς της συνε-
ῖται μετὰ κλεπτῶν καὶ ἀγυρτῶν, ὑποθέσα-
ὅτι καταπατᾷ τὸ Σύνταγμα, ὑποθέσατε ὅτι
στρατηγὸς, ὡς ἄλλος Σουλτάνος χωρηγή
νηστειαν εἰς τὸ μιαρότερον τῶν ἐπαγγελ-
τῶν ἐναντίον παντὸς θείου καὶ Ἑλληνικοῦ,
κινέτε ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται δύναμις καὶ θάρ-
ρος μηδὲπεξέλθῃ τις κατὰ τούτων πάν-
ν ἀποτελεσματικῶς :

Ἐννοῶ βέβαια καὶ ἔγώ θι καλὸν θὰ ἥτον
ἔαν δὲ ἐπίσημος Ἀντιπολίτευσις ἐσωφρόνει δι-
μονοῦσσα. Οὐδὲν ἀληθῶς ἐπιθυμητότερον καὶ
σωστικώτερον, ἀλλὰ καὶ Σεῖς ὁ ἴδιος ἀνομολο-
γεῖτε διτὶ δυστυχῶς τοιοῦτον τι δέν υφίστα-
ται σήμερον, εἰσθε μάλιστα πολὺ ἀφελῆς, ἀ-
παιτοῦντες ἀπὸ ἐμὲ νὰ κατορθώσω τὸ τοιοῦτον,
ἐνῷ διθύτερον θὰ ἥτο καὶ ἀποτελεσματικώτε-
ρον ἔαν πλείονες τοῦ ἑνὸς ἐπεχείρουν τοιοῦτον
ἐγγείρημα. ἔτι δὲ μᾶλλον ἔαν λαὸς συναισθα-
νόμενος τὴν Θέσιν του ἀνελάμβανε τὸ τοιοῦ-
τον ὅχι μόνον ἡ Ἀντιπολίτευσις τότε, ἀλλὰ
καὶ ἡ Κυβέρνησις ἥμελε σκέπτεσθαι τρίς πρὸ^τ
τοῦ κάμη καὶ τὸ ἐλάχιστον βῆμα. Ο Κου-
μουνδοῦρος δὲν θὰ ἥτο τότε ὁ καθ' ἡμᾶς πο-
νηρὸς ἀλλὰ πρὸ πολλοῦ ἡ θὰ γναγκάζετο
νὰ ἀλλάξῃ δρόμον, ἡ θὰ ἔδιδε τὴν πρέπουσαν
δίκην τῶν πεπραγμένων.

Καὶ τὸ λυπηρότερον, φίλατας, εἶναι ἔτι τὸ μέλλον τοῦ ἡμετέρου Ἐθνῶν συντόμως καὶ ἐν βραχυτάτῳ ἵσως χρόνῳ ἀναποφεύκτως θέλει εὑρεθῆ εἰς δύσκολον καὶ ἵσως κρισιμωτάτην θέσιν. Δὲν φρεσοῦμαι ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοὶ τὴν Αὐστριακὴν κατάκτησιν τῆς Ἀνατολῆς, διότι πιστεύω ὅτι ἡ Αὔστρια, τὸ ἄκαρδον τοῦτο τέρας τῶν ἐθνικοτήτων, θέλει ἐκπνεύσει ἐν τῷ μεταξὺ, ὅσον φρεσοῦμαι ὅτι ἐν τῇ συνήθῃ ἡμῶν ἀπορονησίᾳ πάλιν θὰ εὑρεθῶμεν ἀνέτοιμοι ἐνώπιον κορίσεως, ἥτις βεβαίως θὰ ἀπαιτήσῃ παρ' ἡμῶν ὀλόκληρον τὴν ἐθνικὴν δύναμιν, ἀλλ' ἡθιακὴν καὶ συμπαγῆ. Θὰ ἔχωμεν

βεβαίως τότε ἀνάγκην ἐναρέτου ἔθνικοῦ ἐνθου-
σιασμοῦ καὶ Κυβερνήσεως πατριωτικῆς. Δὲν
θὰ μᾶς ἀρκέσωσι τότε αἱ κοιτοπονηρίαι καὶ ἡ
δημοκρατία ἀνάνδρων καὶ ἡμεροβίων πολιτικῶν
διεφθαρμένων. Συλλογίζεσαι, φίλε μου, πόσων
καὶ ἑποίων ταχέως θὰ ἔχωμεν ἀνάγκην; Συλ-
λογίζεσαι ὅτι διατελώμεν ήδη ὑπὸ τὸ βαρύτο-
τον φορτίον ἡμίσεως διλιούνιος ἔθνικοῦ δαγκείου;
Συλλογίζεσαι, ὅτι μὲν ὅλας τὰς μέχρι τούτου
προπαρασκευάς, ὅτι μεθ' ὅλας τὰς γενομένας
δαπάνας πόρρω ἀπέχ-μεν τοῦ νὰ ἥμεθα ἔτο-
μοι νὰ ἀντιμετωπίσωμεν προσεχεῖς μεγάλους
ἔθνικοὺς κινδύνους;

"Οσον τὸ ἐπ' ἐμοὶ, φίλε, έγώπισν τῆς πρω-
σεχοῦς καὶ μεγάλης ταύτης κρίσεως οὐδεμίαν
ἔχω πεποίθησιν εἰς τοὺς ἡμετέρους πολιτευο-
μένους, πολλῷ δὲ δλιγώτερον εἰς τὸν κ. Κου-
μουνδούρον, εἰς τὸν ὄποῖον, καὶ δὲν τὸ λέγω
ἐκ μικροῦ πνεύματος, δρεῖτε ή Πατρίς μέγα
μέρος τῆς ἔθνικῆς ἔξαχρειώσεώς της καὶ δια-
φύορᾶς καὶ τὸ σπουδαιότερον τὴν μέχρι τινὸς
ἀποτυγίαν τῆς ἐπιστρατεύσεως. Γνωρίζεις πο-
λὺ καλὰ φίλε, πόσην δλεθρίαν ἐπιρροὴν ἔξη-
σκησαν ἐπι ταύτης ἀμεσοὶ τινὲς ἔξαιρέσεις
σκανδαλωδεῖς, πόσον ἀπέκτειναν αὐτὴν αἱ
πολυπληθεῖς ἐκεῖναι ἔμμεσοι ἔξαιρέσεις τῶν
κατ' οἶκον νοσηλειῶν καὶ τῶν ἐπ', ἀδειά. ἀναρ-
ρωτικῇ σχολαζόντων. Ἰσως εἴπη τις ὅτι καὶ
πάλιν θὰ τοὺς μαζεύσωμεν. Ἀληθῶς, ἀλλ' ὅ-
ποια ἀγρία καταδίωξις ἐκ μέρους τῶν χωρο-
φυλάκων, καὶ τί περιμένετε ἀπὸ στρατιώτην,
ὅστις ὑπ' οὐδενὸς δύναται γὰρ ἐμφρονταὶ γεν-
ναῖοι αἰσθήματος;

"Οποις ἀντιμετωπίσωμεν μελλούσας δυσ-
χερίας βεβαίας, ἐννοεῖτε πιστεύω, θτὶ ή τρα-
τιωτικὴ τοῦ ἔθνους ἀσκησὶς ἔστεται ή βάσις
τοῦ πάντος. Ἐγγονεῖτε βεβαίως καὶ Σεῖς θτὶ ὁ
πολίτης προσεργόμενος εἰς τὰς τάξεις τοῦ
στρατοῦ, τούλαχιστον ἐν ὕρᾳ εἰρήνης, δφεί-
λει νὰ ἔχῃ πᾶν ὅ,τι αὐτῶν ἀπολύτως ἀναγ-
καίον. Οφείλει δὲ βεβαίως ὁ λαὸς νὰ ἔχῃ γνῶ-
σιν τῶν πάντων, δφείλει νὰ εἴπῃ τὴν γνώ-
μην τὴν περὶ τοῦ τρόπου τῆς στρατιωτικῆς
συνταξεως τῆς χώρας, διότι ἐὰν ἀφήσῃ τὰ
πάντα εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε Κυβερνήσαντας
ἥμας οὐαίσθανθῇ πικρὰ τὰ δλέθρα ἀπο-
τελέσματα διανοίας κυβέρνωσής ἐν φατρια-
σμῷ δημοκρατία καταταλογίσω παραβάλην

Εἶμαι λοιπὸν σύμφωνος μὲθ' ἡμῶν ὅτι ἀ-
παιτεῖται θεραπεία τις κατεπείγουσα. Σεῖς νο-
μίζετε ὅτι διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἐπισήμου
ἀντιπολιτεύσεως καὶ τῆς ὁμονοίας αὐτῆς δυ-
νατὸν νὰ κατέρθωθῇ τὸ ποθεύμενον. Ἐπιθυ-
μητὸν τοῦτο βεβαίως καὶ τὸ εὔχομαι ἐκ καο-
δίας, ἀλλὰ τί Σᾶς βλάπτει, παρακαλῶ, τὸ
ὑπὲρ ἔμων πρωτεινόμενον; Ἐάν ἐγώ ως ἀτακτο-

δύναμαι κατά τι νὰ συντελέσω πρὸς τοῦτο,
δὲν νομίζετε ἐτὶ πλείσινες ὅμιλοι δύνανται καλ-
λίτερον τοῦ ἑνὸς νὰ ἐπιτύχωσιν; Ἐνῷ ἀφ' ἑ-
τέρου, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, θέλομεν θέσει
τὴν βεβαίου μέλλοντος καὶ ἀσφαλεῖς
ἀνψυχῆς τὸν λαὸν ὅστις ἀφειδῶς προσφέρει
καὶ αἷμα καὶ χρῆμα καὶ δὲν ἔννοεῖ ἀκόμη ὅτι
ἔχει καθῆκον καὶ δικαίωμα νὰ ἔξετάζῃ ἐπιτα-
μένως τίνες καὶ πῶς ταῦτα διαχειρίζονται;
Πῶς θὰ ἀνυψωθῇ ὁ λαός; τοῦτο ἔσται ζήτη-
μα δευτέρας σκέψεως. Δώσατε μοι τὴν πρό-
νοιαν δέκα, εἴκοσι ἢ καὶ πεντήκοντα πρωτο-
ρευομένων καὶ θέλω Σᾶς εἰπεῖ ἀμέσως τὸ ὑ-
πόλοιπον.

'Εν τέλει, φίλτατε, θέλω ἀναιρέσει μίαν πλάνην ἡμῶν. Ἄλλοι μονον, λέγετε, ἔὰν οἱ ἀντιπόσωποι ἡμῶν ὅπως ἐργασθῶσι πατριωτικῶς ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ διδαχθῶσιν ἀπὸ τὸν λαὸν τὰ καθήκοντά των. Ήλα μὲ συγχωρήσητε νὰ ἀναστρέψωτὴν πρότασιν καὶ γὰΣτε; εἴπω μόνην ἀπάντισιν. Ἄλλοι μονον ἀπὸ τὸν λαὸν, ἔστις περιμένει ἀπὸ μόνους τοὺς ἀντιπροσώπους του τὸ πᾶν καὶ δὲν τοὺς ἐπιτηρεῖ ἀενύαως.

"Ολος ὑμέτερος
· Ιδιότροπος.

Ολίγοις πλέον παρ' ήμιν δὲν ἀνομολογοῦσι δημοσίᾳ ὅτι ἡ πολιτεία ἡμῶν δὲν νοσεῖ νόσημα δργανικὸν καταβιβρῶσκον τὰ σπλάγχνα αὐτῆς καὶ ἀπειλοῦν τὴν υπαρξίαν της τὸ ἔθνος θὰ εἴγεν ἀπωλέσει. καὶ αὐτὴν τὴν αἰσθητικότητα του, ἀνδὲν ἡσθάνετο ἀλγοῦντα ὅλα αὐτοῦ τὰ μέλη, ἐκ-λειπούσης δὲ δυνημέραι τελειώτερον πάσας αὐτοῦ τὰς θηλαῖς δυνάμεις, καὶ δὲν διέβλεπε τὸν ἐκ τούτου ἐπικείμενον κλινδυνον εἰς τὴν ἐθνικὴν. Ζωγήν.

”Ισως ἀμφιβάλλουσί τινες ἀκόμη μόνον ἂν ή νόσος τῆς ἡμετέρας πατρίδος εἶναι γῆρατος ή νεότητος νόσος, ἐάν ἀνήκῃ εἰς τὴν τάξιν τῶν δέξιων νοσημάτων τῶν δεομένων κατὰ τοὺς ἵστρούς δραστικῶν φαρμάκων, ή τῶν λεγομένων διαθεσικῶν, ἀτινα ἐπικεχυμένα ἐν ὅλῳ τῷ δργανισμῷ δεῖνται φαρμάκων τονωτικῶν“ καὶ ἐκ τούτου ἡ διαφωνία τῶν ἱατρῶν τοῦ πολιτικοῦ ἥμαντος σώματος καὶ η ἐναντιότης τῶν γνωμῶν τῶν ἀναλαβόντων νὰ συμβουλεύσωσιν ἐν τῇ προκειμένῃ ἀμηχανίᾳ τὰ δέοντα. ”Η διαφωνία λοιπὸν ἔγκειται ἐν τῷ διαγνωστικῷ τῆς νόσου, καὶ συνεπῶς ἐν τῇ προτιμήσει τούτων ή ἔκεινων τῶν ἱατρικῶν, διότι κατὰ τὰ λοιπὰ πάντες ἀναγνωρίζουσι καὶ ἀνομολογοῦσιν ὅτι νόσος δεινὴ καταβίβρωσκει τὸ πολιτικὸν ἥμαντον σῶμα, ὅτι ἀπειλεῖ αὐτῷ τελείων ἔξαντλην καὶ ὅτι εἶναι ἐπεῖγον νὰ ὑποβληθῇ εἰς θεραπευτικὸν σύστημα ἐπιστημονικὸν καὶ εὔσενηδητον. Περὶ τοιαύτην τινὰ διαφωνίαν περιστρέφεται καὶ η ἀμφισβήτησις τῶν ἀξιοτίμων φίλων τοῦ σφρολογούμένου· ”Ιδιοτρόπους καὶ Φιλαληθούς, οἵτινες ἐπελήθησαν τοῦ ζητήματος ἐν πνεύματι πατριωτικῷ καὶ ἐν ἀξιεπαλνῷ συναισθήσει τοῦ καθήκοντος ὅπερ ἔχουσιν πρὸς τὴν πολιτείαν, ώς πολῖται.

Δέν θα παρέμβομεν βεβαίως ήμετες ώς κριταὶ εἰς τὴν ἀμφισβήτησιν ταύτην τῶν ἐπιστελλόντων ἡμῖν, ἀλλως τε οὔτε ἐρρέθησαν ἀκόμητη ἐκατέρωθεν ἴκανὰ πρὸς διαλεύκανσιν τοῦ ζητήματος, οὐδὲ ἐπαγγελύμεθα τὴν λύσιν αὐτοῦ ἐπιθυμοῦμεν μόνον νὰ συμβάλλωμεν εἰς τὴν δρθήν λύσιν, συνεισφέροντες δὲ τη̄ ἡμῖν διωτάτην

Φρονοῦμεν δτι ὅπως γέθεται εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν τὸ σοφαρὸν τοῦτο ζήτημα, ἡ μελέτη περιστρέφεται κύριως εἰς τὸ ποὺ ἔγκειται ἡ ἐστία τῆς πολιτεικῆς ἡμῶν νόσου, καὶ διὰ τοῦτο οἱ μὲν δογματικῶς ἀποφανόνται δτι ἀπὸ τὸ κεφάλι βρωμᾶ τὸ ψάρι, καὶ συνεπῶς ἀποβλέπουσι εἰς τὴν ὑγίασιν τῆς κεφαλῆς, ἐκ ταύτης ἀ-

πεκδεχόμενοι τὴν σωτηρίαν τοῦ δλου, οἱ δὲ οὐδὲν μεταφορικῶς δεχόμενοι, ἵσχυριζονται ὅτι ὡς κατὰ τοὺς νόμους τῆς φύσεως τὸ ψάρι δὲν βρωμῷ ἀπὸ τὸ κεφάλι, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν κοιλίαν, οὕτω καὶ ἐν τῷ πολιτικῷ σώματι ἡ ἑστία τῶν νοσημάτων ἔγκειται ὡςχὶ ἐν τῇ κορυφῇ, ἀλλ’ ἐν τῇ τῶν πολιτῶν τάξει, ἴδιᾳ δὲ ἐν τῇ μέσῃ, καὶ ἐπὶ τῆς ὑγιάνσεως ταύτης στρέφονται τὰς μερίμνας τῶν καὶ τὰς iαματικὰς προσπαθείας τῶν:

Αμφότεραι αἱ γνῶμαι αὗται ἔχουσιν ὑπὲρ αὐτῶν ἴσχυρὰ λογικὰ ἐρείσματα καὶ ἐκατέρᾳ ἔχει νὰ προβάλλῃ ὑπὲρ αὐτῆς καὶ γνώμας διαπρεπῶν πολιτικούλωγων καὶ γεγονότα μεμαρτυρημένα ὑπὸ τῆς ἴστορίας. "Οτι ή ἀπώλεια πολλῶν λαῶν ἤσχατο καὶ ἐπῆλθεν ἐκ τῆς κορυφῆς, οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ἐλλόγως καὶ χωρὶς ν' ἀρνηθῇ τὴν μαρτυρίαν τῆς ἴστορίας" διὰ τοῦτο, ἀνδρες χρηστοὶ καὶ μεγαλοφυεῖς ὠδήγησαν τὰ ἐμπιστευθέντα αὐτοῖς ἔθνη εἰς παραγωγὴν καὶ εἰς τὴν δόξαν καὶ διὰ τούναντίον παρ' ἄλλοις τὰ ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ πολιτικοῦ οἰκοδομήματος φθοροποιὰ παραδείγματα, ἐπέδρασαν δλεθρίως ἐπὶ τοῦ ἥθους τῶν πολλῶν καὶ κατέστησαν αὐτοὺς, ὡς ἔθνος, ἀνικάνους νὰ ἐπιτελέσωσι τὸν προορισμόν των, εἶναι ἀληθεῖαι κυρούμεναι ὑπὸ τῆς καθ' ἔκαστην πείρας καὶ ἀνεπίδεκτοι ἀμφισβητήσεως. Οὐδὲν ἡττον πάντα ταῦτα ὀλίγον ἰσχύουσι ν' ἀσθενώσωσι καὶ τὴν ἀληθειαν ἄλλων ἀρχῶν, οἰκειοτέρων πρὸς τὰ νεώτερα πολιτικὰ συστήματα, ἀτινα διέπουσιν ἐν τῷ ἐνεστῶτι χρόνῳ τὰ κράτη. Κατ' αὐτὰς ἐν πολιτείᾳ ἐλευθερᾳ, ἐν ἣ τὰς κυβερνήσεις ἐν ἐσχάτῃ ἀναλύσει καταρτίζει ἡ ψῆφος τῶν πολιτῶν, ἡ ἀμάθεια, αἱ προλήψεις καὶ ἡ ἐκαρχείωσις τῶν Κυβερνημένων, ἔχουσι μεγίστην ἐπιφορὴν ἐπὶ τῆς μορφώσεως τῶν Κυβερνήσεων" καθ' ὅσον εἴ Κυβερνήσεις κατ' εἰκόνα τῶν πολιτῶν διατυπώμεναι, δι' αὐτῶν διατηροῦνται. Οὕτω λοιπὸν οὐδὲ μαρὰ καὶ διεστραμένη Κυβέρνησις δύναται νὰ διλάβῃ κυρίως τὸ ἔμμον, καταστρέφουσα τοὺς μητρικούς αὐτοῦ πόρους, ἐξαρχειῶσσα καὶ τὴν διάνοιαν καὶ τὴν συνείδησιν αὐτοῦ, ὡσαύτως ἔθνος αὐθρόν καὶ ἀπαλδευτον, μεστὸν προλήψεων καὶ ζηχείωμάν τοῦ ἥθος, ἀναγκάζεις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν κυβέρνησίν του νὰ καταβιβασθῇ μέγρις υποτοῦ.

‘Δλλ’ δσον καὶ ἀν τὴν ταῦτα ἀληθῆ δὲν ἀγουσιν εὑθὺν εἰς τὴν λύσιν τοῦ ὑπὸ μελέτην ζητήματος, ὅπερ δὲν ἀφορᾷ εἰς τὸ πόθεν ἀπέρρευσεν ἡ ἐνεστῶσα τοῦ κράτους κακοδικιμονία, ἀλλὰ τὸ πόθεν δέον ν’ ἀρξηται ἡ θεραπεία’ ἀν ἐν ἀλλαῖς λέξειν, εἶναι θεοῖς αιωνένον καὶ δυστυχῶς εἶναι πληρέστατα, ἀφ’ ἑδὸς μὲν δτι ἔαν δ Θεοῖς ἀπεφάσιζε σημερον να σώσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς πρὸ πολοῦ κατατριχούσης αὐτὴν πολιτικῆς φθίσεως, ἐπὶ τῷ ὄρῳ να εὑρεθῶσιν ἐν αὐτῇ πέντε ή τρεις μόνον ἐκ τῶν λεγομένων πολιτευτῶν της ἀφωσιωμένοι εἰς τὸ κοινὸν ἀγαθὸν, ἀμφιβολον ἐστὶν ἀν καὶ εἰς μόνον Δώτε εὑρίσκετο εἰς τὰ Σόδομα ταῦτα καὶ Γόμορρα τῆς ἰδιοτελοῦς ἀρχομανίας’ ἔαν δὲ ἀφ’ ἑτέρου εἶναι θεοῖς αιωνένον, δυστυχῶς δὲ καὶ τοῦτο εἶναι πληρέστατα, δτι παρ’ ἡμῖν οἱ πολῖται κέκτηνται τὸ μέγιστον μειονέκτημα τοῦ ἐλευθέρου πολίτου, τὴν περὶ τὰ κοινὰ ἀδιαφορίαν, δὲ λαὸς ἐν γένει ἐνθαρρύνει τὰς κυβερνητικὰς κακοπραγείας, διὰ τῆς ἡθικῆς αὐτοῦ καταστάσεως ἥτις ἐπιδοκιμάζει σχεδὸν τὰ κακῶς πρατιθμενα ἐν τῇ σφράγᾳ τῆς πολιτικῆς, πρὸ πάντων δὲ διὰ τῆς ἀνανδρίας του ἥτις ἀνέχεται τὸ κακὸν ἐνῷ ἡ διάνοια του τὸ ἀποδοκιμάζει, προβάλλεται φοβερὸν τὸ ἐρώτημα, διὰ τίνων μέσων θὰ σωφρονισθῶσι καὶ θὰ ἡθικοποιηθῶσιν οἱ κυβερνῶντες ἡμᾶς, η διὰ τίνων κέντρων θὰ ἀφεπνισθῇ δ λαὸς καὶ θὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν ἐαυτοῦ δύναμιν ἐπ’ ἀγαθῷ τῆς πολιτείας, ίνα ὑγιά-νη τὸ πολιτικὸν ἡμῶν σῶμα;

³Ἐν τούτῳ ἔγκειται κυρίως ἡ δυσχερής λύσις τοῦ ζητήματος πρὸ τῆς ὅποιας ἴστανται διαποροῦντες οἱ θέλοντες παρ' ἡμῖν νὰ θέσωσι τέρμα εἰς πελιτικὴν κατάστασιν ἀμφοτεν καὶ ἐπικίν-

δυνον. Καὶ ὅντως ἐκ πρώτης ὄψεως καὶ μετὰ ἀνωτέρω δεδόμενα, ἡ αἰσία λύσις φαίνεται ἀδύνατος· διότι ἀνὴρ κεφαλὴ τοῦ πολιτικοῦ ἥμαντον οἰκοδομήματος νοσῆι εἰς βαθύμαν διαταράσσοντα δλόκην τὸν ὅργανον τοῦ τῆς πολιτείας, ἡ δὲ νόσος ὑποτρέφεται διηνεκῶς ἐκ τῶν κάτωθι μιασμάτων, πῶς θὰ ἐπέλθῃ ἡ θεραπεία ἐν τῇ κορυφῇ ἐὰν δὲ πάλιν ἡ οὐσία τοῦ ἔθνους, δὲ λαδὸς, διὰ τῆς διαφθορᾶς ἢ τῆς ἀδιαφορίας του, ἀναβιβάζῃ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου τὰ φαυλότερα αὐτοῦ στοιχεῖα, πῶς θ' ἀνατραφῇ πολιτικῶς καὶ πῶς δύνανται εἰς χείρας του ν' ἀποθῶσιν οἱ θεσμοὶ του ἀσφαλεῖς ἐγγυήσεις τῆς προσγωγῆς καὶ τῆς δόξης του; Λοιπὸν θήθελε τις εἴπη ὅτι ἡ ἀμοιβαία ρθοροποιὰ ἐπιδρασίς τῶν κυβερνήσεων ἐπὶ τοῦ λαοῦ καὶ τούτου ἐπ' ἑκείνων διαγράφουσι περὶ ἡμᾶς ἐλαττωματικὸν κύκλον ἐντὸς τοῦ ὅποιου πρέπει νὰ κολαζῷμεθα, μέχρις ὅτου ἢ δὲ Θεός ἐπιπέμψει, κηδόμενος ἥμαντον, ἄλλον Μεσσίαν, ἢ οἱ ἴσχυροὶ τῆς γῆς προσεδέσωσιν ἥμᾶς εἰς τὸ ἄρμα μεγάλης τινος Δυνάμεως, ἢτις φιλανθρώπως θὰ ἀναλάβῃ τὴν φροντίδα νὰ μᾶς καθοδηγῇ, ἀφοῦ ἐδείχθημεν τελείως ἀνίκανοι νὰ βαδίσωμεν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου ἀφ' ἑαυτῶν, ἕρεισμα ἔχοντες τοὺς ἐλευθέρους ἥμαντον θεσμούς καὶ ὑπόδειγμα ἀλλούς λαούς, ὀλιγωτέρας ἔχοντας ἀξιωσεις.

Αλλ' εύτυχῶς ὅχι πολλαὶ ὑπολείπονται εἰσέτι ἐλπίδες θεραπείας καὶ η ἐιμαρμένη δὲν εἶπε δι' ἡμές ἀκόμη τὸν ὄντατον αὐτῆς λόγον. Ο λαὸς τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὸ νόημονα παρατηρητὴν, δὲν εἶναι οὔτε ἀνιάτως ἀκόμη διεφθαρμένος, οὔτε γενικῶς ἐξαχειωμένος ἐκ τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ ἀκούονται συνεχῶς διαμαρτυρίαι μαρτυροῦσαι διὰ συνεχῶς ψηλαφᾶ ἔσυτὸν καὶ εὐρίσκει πάντα αὐτοῦ τὰ μέλη πονοῦντα, διὰ βρέως φέρει τὸ παρόν καὶ ἀτενίζει πρός καλλίτερον μέλλον· ή ἀδιαφορία δὲν ἥτις καταλογίζεται αὐτῷ ὡς ἔγκλημα πολιτικὸν, δὲν εἶναι εἰμὴ δυσπιστία πρὸς πάντας τοὺς ἐφιεμένους νὰ γίνωσιν δόμηγοι τους, βαθεῖας βαλλουσαὶ ρίζαις εἰς τὴν καρδιὰν τους τοῦ πολέμου τοῦ παρελθόντος δύσυνηρῶν περιστάσεων. Εν ἡ ἀνήμερᾳ λοιπὸν ὁ λαὸς θετεῖται ἀτενίζει μετ' ἐλπίδος καὶ πεποιθήσεως, οὐχὶ εἰς μεγαλοφυίαν τινὰ, ἥτις δὲν εἶναι δυστυχῶς προῖὸν τῶν χωρῶν ἡμῶν, οὐχὶ εἰς Σωτῆρα ή Μεσσίαν, ὅστις δὲν ταξιδεύει τάσσον συνεχῶς εἰς τὸν κόσμον, ἀλλ' εἰς θυντοὺς ἀνδρας, τιμίους, ἐμπνεομένους ὑπὸ τῆς καλῆς φιλοδοξίας νὰ γίνωστεν ὠφέλιμοι τῇ πατρόδιᾳ καὶ ἴκανοντες διὰ τῶν γνώσεων καὶ τῆς πείρας των νὰ διεξαγάγωσι τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως, θὰ γίνηται αὐτοῖς ἔρεισμα ἀδιάσειστον καὶ θὰ ὑποστηρίξῃ αὐτοὺς ἐν τῷ ἀγαθῷ σταδίῳ. δι' ὅλων τῶν μεσων ἀτινα διατίθησι.

Εἰς οὐδένα μὴ φανῆ τοῦτο παράδοξον, οὐδὲ ὡς
ἀντίφασις πρὸς τ' ἄνω εἰρημένα· διὰ λαθὸς δὲν
εἶναι ἀναίσθητος, δὲν εἶναι ἀδιάφορος, εἴ-
ναι δύσπιστος πρὸς τοὺς διέποντας τὰς τύχας του
καὶ πρὸς τοὺς ἀποθλέποντας εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ
τόπου, τὴν δυσπιστίαν του δὲ ταύτην ἔξελαθον
καὶ ἐκεῖνοι καὶ οὗτοι ὡς ἀδιαφορίαν καὶ ἐκεῖνοι
μὲν ὠργίασαν ἐπὶ τῆς βάρυεώς του, οὗτοι δὲ ἀπα-
ξιοῦσι· ν' ἀποτελενται εἰς ἥλιθιον, καὶ ν' ἀντα-
ποκριθῶσιν εἰς τοὺς ἵεροὺς αὔτοῦ πόθισμα.

“Ωμεν πρὸ παντὸς δίκαιοι, καὶ ἀς ἀπονείμω-
μεν δίκαιοισύνην εἰς τὸν αἰώνιον συκοφαντούμενον
τοῦτον λαόν. “Αν δὲν ἐπαναστατῇ καὶ δὲν κατα-
πνήγει ἐν τῷ αἴματι τὰς βδέλλας αἰτινες ἔκμυ-
ζῶσι τὴν ζωὴν του, δὲν εἶναι διὰ τοῦτο ἄξιος
μοιμφῆς βεβαίως, ἀφοῦ αἱ ἰδέαι μιᾶς ἐπαναστά-
σεως ἐπαγγελομένης ἐθνικὴν ἀναγέννησιν δὲν σω-
ματοποιοῦνται παρ' ἡμῖν οὔτε εἰς πρόσωπόν τι
παρέχον ἀπόλυτον ἐμπιστούμην, οὔτε εἰς κόρμα
τι ἀντίασθορον, οὔτε εἰς σύστημα πατριωτικὸν
καὶ ἀνυπόκριτον ἐπανάστασις ἄνευ ἐνδεικόντων
ἔστιν αἰμοχαρῆς ἐκδίκησις θην παρακολουθεῖ τὸ
χάρος, τὴν σημαίαν τῆς ὁποίας ἀνυψοῦσι μόνον λαοὶ
Βάρβαροι καὶ ἀπονοὶ πρὸς ἑαυτούς. ‘Αλλὰ μέρ-
φουνται ἀκόμη τοῦ ἐλαοῦ διότι δὲν πατάσσει διὰ
τῶν νομίμων μέσων, τὸ ἐν τῷ ἀρχῇ τῆς πολιτείας
σύστημα, ὅπερ ἔστι σύστημα διαφορᾶς καὶ ἐξ-

χρειώσεως ἄγον εύθυνεις τὴν χρεωκοπίαν, εἰς τὴν ταπείνωσιν καὶ εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ἐλθῇ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἔτερον πεποιημένον πλειότερον ὑπὲ τῆς ἰδέας τοῦ καθίκοντος. Ἀλλὰ μὴ διὰ τῆς ἀλλαγῆς τῶν προσώπων ἐπέρχεται παρ' ἡμῖν ἀλλαγὴ συστήματος ἐν τῇ διοικήσει τῆς χώρας ἢ ἐν τῇ πολιτικῇ αὐτῆς; Μή τὸ παρελθόν δὲν ἐδίδαξε τὸν λαὸν διτὶ ἡ διαφορὰ τοῦ ἥθους, τῶν γνώσεων, τῆς χρηστότητος τῶν προσώπων τῶν ἀναλαμβανόντων τὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου, οὐδὲν ἐστὶν εἰς τὴν διάπραξιν τῶν κοινῶν καὶ ἐλάχιστα ἐπιδρᾷ εἰς τὴν ἐθνικὴν ζωήν; καὶ μὴ πάντοτε τὸ διέπον ἡμᾶς σύστημα δὲν εἶναι ἀναλλοίωτον, ἐκτὸς μικρῶν τινῶν παραλλαγῶν ἐπὶ τὰ χείρων ἢ τὰ βελτίων, ὅφειλοτε καὶ ἀνισότητας τῶν τόπων θέλουσι νὰ ἐνθουσιάσῃ λαὸς εἰς τὴν ἴδεαν μεταβολῆς ἡτοῖς μεταβάλλουσα τὰ πρόσωπα ἐλάχιστα ἐπιδρᾷ ἐπὶ τὰ πράγματα;

Λένε εἰναι τοῦ παρόντος νὰ ἔχεται σωμένων ἀνὴρ πατέρων τοῦ λαοῦ ἐστὶν ἔλλογος, ἀρκεῖ μόνον νὰ βεβαιώσωμεν διτὶ βαθείας ἔχει βάλλει ἡδη ῥίζας εἰς τὴν συνείδησίν του καὶ πρὸς ἐκρίζωσιν αὐτῆς δεῖνται ἐμφανεῖς, ἀνυπόκριτοι καὶ ἀγαθαὶ προθέσεις, ἐκ μέρους τῶν ἐπαγγελλομένων τὴν σωτηρίαν καὶ εὐαγγελίζομένων καλλίτερον μέλλον, πράγματα ἐνθαρρυντικά, ὑποσχέσεις πανηγυρικαὶ, καθομολογήσεις σαφεῖς καὶ ὠρισμέναι, πρὸ παντὸς δὲ ἐγκαρτέρησις εἰς τὰς καθομολογημένας ἀρχὰς μέχρις ἐντελοῦς θυσίας τοῦ λεγομένου πολιτικοῦ συμφέροντος, εἰς τὸν βωμὸν τοῦ διποίου θύονται παρ' ἡμῖν πάντοτε τὰ πάντα καὶ αὐτὰ τὰ ἀγιώτερα.

Βίστοι προσεχὲς θὰ προσπαθήσουμεν ν' ἀνεύρωμεν τὰ μέσα δι' ὧν αἱ γενικαὶ αὐται ἴδεις δύνανται νὰ προσφέρουσιν εἰς τὰ ἡμέτερα πράγματα καὶ τίνι τρόπῳ δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν τὰ ἔναπομείναντα ἀκόμη παρά τε τῷ λαῷ καὶ τοῖς πολιτευταῖς αὐτοῖς ἀγαθὰ στοιχεῖα, πρὸς βελτίωσιν τῆς πολιτικῆς ἡμῶν θέσεως. 'Η ἐνεστῶσα τῆς πολιτείας ἡμῶν κατάστασις τοῦτο τὸ πρακτικὸν σύστημα ἀπατεῖ, ἀποκλεῖει δὲ πᾶν ἀλλο δεόμενον χρόνου ράχρον ἵνα ωριμάσῃ καὶ καρποφορήσῃ τὰ ἡμέτερα χρήματα ταχείαν τὴν ἐπικουρίαν, διότι νοσούμενος νόστημα δέξιον γνωστὸν δένειναι διτὶ εἰς τὰς δέξιες νόσους καὶ μόνον ἢ μὴ ἐπίτευξις βελτίωσις ταχείας εἰναι μέρας κίνδυνος, καθότι συνεπάγεται ἔξαντλησιν τῶν δυνάμεων.

Βεβαίως πᾶν μέσον δυνάμεων νὰ ἡμικοποιήσῃ τοὺς ἡμετέρους πολιτευτὰς καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτοὺς ἐξ ἀπήνης εἰς τὸ καθῆκον, θήθελεν εἰσθαι ἀσπαστὸν, ἀν ἡτο πρόχειρον ἐπίσης ἀν ὑπῆρχε τρόπος οἱ πολεῖται ἀπαντεῖ, ὡς εἰς μόνος ἀνθρώπως, νὰ κέλθωσιν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς πολιτικῆς ἡμῶν θέσεως καὶ νὰ ζητήσωσι διὰ τῶν νομίμων μέσων ἀτινα κέκτηται νὰ ἐπιβάλλωσι χαλινὸν εἰς τὰς ἀτασθαλίας τῶν κυβερνώντων, θήθελεν εἰσθαι προτιμώτερὸν παντὸς ἀλλοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦτο καὶ ἐκεῖνο εἰς οὐδενὸς κεῖνται χεῖρας. Σήμερον πρόκειται νὰ ἔξευρεθῇ δὲ τρόπος πῶς δυνάμενα διὰ τῶν ἀπομενόντων ἀκόμη τῷ λαῷ καὶ τοῖς πολιτευταῖς του ἀγαθῶν στοιχείων, νὰ ἐπέλθῃ βελτίωσις εἰς τὸ πολιτικὸν ἡμῶν σύστημα, ὅπερ χρήζει ταχείας ἐπεικεῖς ἵνα μὴ καταρρεύσῃ τελείως καὶ θάψῃ ὑπὸ τὰ ἔρειπια του τὸ παρόν καὶ τὸ μέλλον τῆς χώρας. 'Επι τούτου διθεν τοῦ σημείου δέον νὰ στραφῇ ἡ μελέτη τῶν διακαιούμενῶν ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ συμβούλευσται τῇ Πατρίδι τὰ δέοντα, ἐπ' αὐτοῦ δὲ θέλουσι περιστρέψθαι αἱ προσεχεῖς τοῦ «Φορολόγουμένου» μελέται, καὶ ἐπὶ τοῦ πεδίου τούτου θὰ κυλή καὶ αὐτὸς τὸν πίθον του, «ώς μὴ μόνος ἀργεῖν δοκείη ἐν τοσούτοις ἐργαζομένοις.»

Ηόσα ἀπέναντι χρεῶν τοῦ δημοσίου ταμείου πληρόνονται παρ' αὐτοῦ κατ' ἔτος.

Ἐν τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου συνετάχθη καὶ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 86 τῆς Ἐφήμερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη, πίναξ πληστῶν τὴν κατάστασιν τῶν χρε-

οινατικῶν δανείων, τὰ ἐποία ὑπάρχουσι μέχρι τοῦδε συνωμολογημένα ὑπὸ τοῦ κράτους.

Κατὰ τὸν πίνακα τοῦτον, τοῦ διποίου περίηπτων ἐδημοσίευσε χθὲς καὶ τις τῶν ἐφημερίδων, αἱ ἐκ τοιούτων δανείων ὑποχρέωσεις τοῦ κράτους ἔχουσιν ὡς ἔξης:

Α'.) Ἐκ τοῦ δανείου τῶν 6,000,000 εἰχεν ἀποσθεσθῆ διὰ τῶν μέχρι τῆς αἱ Ἰανουαρίου 1881 πληρωθέντων χρεολυσίων κεφαλαιον ἐκ δραχμῶν 1,819,100, ἐμεινε δὲ ἐπὶ διευθέτησην κεφαλαιον χρέους δραχ. 4,180,900.

Β'.) Ἐκ τοῦ δανείου τῶν 25,000,000 δραχ. 28,000,000, εἰχεν ἀποσθεσθῆ διὰ τῶν μέχρι τῆς αἱ Ἰανουαρίου 1881 πληρωθεισῶν χρεολυτικῶν δόσεων ποσὸν δραχ. 6,535,160, εἰχε μείνει κατὰ τὴν αἱ Ἰανουαρίου 1881 κεφαλαιον χρέους διευθέτησην κεφαλαιον χρέους δραχ. 21,464,840. ἐπιληφθεὶς κατὰ τὴν 31 Ιουλίου 1881 καὶ ἡ τελευταῖα χρεολυτικὴ δόσεις ἐκ δραχ. 401,240, καὶ ὑπελείφθη νῦν κεφαλαιον χρέους δραχ. 21,063,600.

Γ'.) Ἐκ τοῦ δανείου τὸ 1871 ἐκδοθέντος δανείου τῶν 4,000,000 φρ. δραχ. 4,480,000, εἰχεν ἀποσθεσθῆ διὰ τῶν μέχρι τῆς αἱ Ἰανουαρίου 1881 πληρωθεισῶν χρεολυτικῶν δόσεων ποσὸν κεφαλαιον δραχ. 574,280, καὶ εἰχε μείνει ὑπόλοιπον χρέους ἐκ δραχ. 3,905,700. πληρωθεῖσης δὲ κατὰ τὴν 31 Ιουλίου 1881 καὶ τῆς ἐκ δραχ. 45,360 τελευταῖας χρηματικῆς δόσεως, ὑπελείφθη κεφαλαιον χρέους ἐκ δραχ. 3,860,360.

Δ'.) Ἐκ τοῦ δανείου τὸ 1874 ἐκδοθέντος δανείου τῶν φρ. 26,000,000 δραχ. 29,120,000, εἰχεν ἀποσθεσθῆ διὰ τῶν μέχρι τῆς αἱ Ἰανουαρίου 1881 πληρωθεισῶν χρεολυτικῶν δόσεων ποσὸν κεφαλαιον δραχ. 1,032,640, καὶ μείνει ὑπόλοιπον χρέους ἐκ δραχ. 28,087,360. πληρωθεῖσης δὲ κατὰ τὴν 31 Ιουλίου 1881 καὶ τῆς ἐκ δραχ. 104,160 τελευταῖας χρηματικῆς δόσεως, ὑπελείφθη κεφαλαιον χρέους ἐκ δραχ. 27,983,200.

Ε'.) Ἐκ τοῦ δανείου τὸ 1876 ἐκδοθέντος δανείου τῶν 10,000,000 ἐπραγματοποιήθη τότε μόνον τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 8,336,160 εἰχεν ἀποσθεσθῆ ἐξ αὐτοῦ ποσὸν δραχ. 189,280, καὶ εἰχε μείνει ὑπόλειφθῆ κεφαλαιον χρέους ἐκ δραχ. 8,146,880. πληρωθεῖσης δὲ κατὰ τὴν 31 Ιουλίου 1881 καὶ τῆς ἐκ δραχ. 336,000 τελευταῖας χρεολυτικῆς δόσεως, ὑπελείφθη κεφαλαιον διευθέτησην δραχ. 8,120,560

ΣΤ'.) Ἐκ τοῦ δανείου τὸ 1879 ἐκδοθέντος δανείου τῶν φρ. 60,000,000, διοι δρ. 67,200,000 μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μέχρι τῆς αἱ Ἰανουαρίου 1881 ἐκ δρ. 526,400 ἀποδοθεισῶν χρεολυτικῶν δόσεων, ὑπελείφθη κεφαλαιον χρέους δρ. 66,673,600. πληρωθεῖσης δὲ κατὰ τὴν 31 Ιουλίου 1881 καὶ τῆς ἐκ δραχ. 336,000 τελευταῖας χρεολυτικῆς δόσεως, ὑπελείφθη κεφαλαιον διευθέτησην δρ. 66,337,600.

Ζ'.) Ἐκ τῶν παλαιῶν δανείων τῶν 1824 καὶ 1825, τῶν ἀνανεωθέντων κατὰ τὸ 1879 ἀντὶ ποσὸν δραχ. 28,091,880, ἀπεσθεσθῆ διὰ τῶν μέχρι τῆς αἱ Ἰανουαρίου 1881 πληρωθεισῶν χρεολυτικῶν δόσεων ποσὸν κεφαλαιον δρ. 66,673,600. πληρωθεῖσης δὲ κατὰ τὴν 31 Ιουλίου 1881 καὶ τῆς ἐκ δραχ. 336,000 τελευταῖας χρεολυτικῆς δόσεως, ὑπελείφθη κεφαλαιον διευθέτησην δρ. 66,337,600.

Η'.) Ἐκ τῶν παλαιῶν δανείων τῶν 1824 καὶ 1825, τῶν ἀνανεωθέντων κατὰ τὸ 1879 ἀντὶ ποσὸν δραχ. 1,629,554 καὶ ὑπελείφθη διευθέτησην ποσὸν δραχ. 26,462,326. πληρωθεῖσης δὲ κατὰ τὴν 31 Ιουλίου 1881 καὶ τῆς ἐκ δραχ. 923,742 τελευταῖας χρεολυτικῆς δόσεως, ὑπελείφθη κεφαλαιον διευθέτησην δρ. 25,538,584.

Ἔκ τῶν εἰρημένων συνάγεται, διτὶ τὸ ἀρχικὸν τῶν ποσῶν κεφαλαιον χρέους δρ. 171,228,040, διτὶ ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ τούτου κεφαλαιον εἰχεν ἀποσθεσθῆ διὰ τῶν μέχρι τῆς αἱ Ἰανουαρίου 1881 πληρωθεισῶν χρεολυτικῶν δόσεων ποσὸν κεφαλαιον δραχ. 12,306,414, καὶ εἰγεν ὑπόλειφθῆ τότε κεφαλαιον χρέους ἐκ δραχ. 158,921,626. διτὶ κατὰ τὴν 31 Ιουλίου 1881 ἐπιληφθησαν διτὶ πρὸς ἀποσθεσιν τοῦ εἰρημένου κεφαλαιον δραχ. 1,836,822 καὶ διτὶ οὐτω τὸ ποσὸν τῶν χρεολυτικῶν δανείων τὸ ὑπὸ τοῦ κράτους νῦν διευθέτησην περιωρίσθη εἰς δραχ. 157,084,804.

Ἐάν εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο προστεθῇ καὶ τὸ κεφαλαιον τοῦ κατὰ τὸ 1881 ἐκδοθέντος δανείου τῶν 120,000,000 φρ. δραχ. 134,600,000, τὸ διὰ χρεολυτικῶν δανείων διευθέτησην δραχ. 291,684,804.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν χρεολυτικῶν τούτων δανείων τὸ κράτος εἰχε δανεισθῆ ἀπὸ τὰς δύο τραπέζας, τὴν Ἐθνικὴν καὶ τὴν Ἰονικὴν, ἐπὶ ἀναγκαστικῆ κυκλοφορίᾳ τῶν γραμματίων αὐτῶν, ἀπὸ μὲν τὴν πρώτην εἰς μεταλλικὸν καὶ εἰς δραχμάτικη δραχ. 4,687,350:72. Πρασέτι διευθέτησην δραχ. 115,000,000 περίπου ἐκ τοῦ δανείου τοῦ 1832 ἀντὶ τοῦ ἐκ δραχ. 60,000,000 κεφαλαιον καὶ τῶν ὑπὸ τῶν δυνάμεων καταβληθέντων μέχρι τοῦδε τόκων καὶ χρεολυσίων αἰτεῖ. Καὶ προσέτι δραχ. 4,000,000 κεφαλαιον χρέους κυκλοφορούντος δι' ἐντόκων γραμματίων, τὸ διοποῖον, ὑποθέτομεν διτὶ δὲν ἔχωφληθη διὰ τῶν χρημάτων, τὰ διότι εἰς τὴν διευθέτησην εἰσέπραξεν ἐκ τοῦ πρὸς τὴν τράπεζαν συνομολογηθέντος δανείου καὶ ἐκ τοῦ δανείου τῶν 120,000,000.

Ἐπὶ τῇ διοποθέσει δὲ διτὶ ἡ

